

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.150 van 27 januari 1998
in de zaak A. 44.440/XII-694.**

In zake : Albert VERLUYTEN,
wonende te OVERIJSE,
Clement Van Ophemstraat 57

tegen :

de Nederlandse Radio en Televisie-uitzen-
dingen in België, Omroep van de Vlaamse
Gemeenschap (BRTN), thans de Vlaamse Radio-
en Televisieomroep (VRT).

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Albert VERLUYTEN op 11 juni 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit op 16 april 1991 genomen door de directeur personeelszaken" van de BRTN waarbij zijn "voorlopig invaliditeitspensioen wordt omgezet in een definitief invaliditeitspensioen";

Gelet op het arrest nr. 52.577 van 29 maart 1995 waarbij de debatten worden heropend;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 11 februari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 27 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. VERLOOY, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. THEUWISSEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker ondertekent op 12 juni 1975 een arbeidsovereenkomst voor werklieden bij de Belgische Radio en Televisie. Hij treedt in dienst als geschoold werkman (autobestuurder).

Met een nota van 11 mei 1977 wordt verzoeker meegedeeld dat de waarnemend directeur-generaal van de technische diensten, besloten heeft hem, "na afloop van de stage waartoe (hij) per 1 februari 1977 werd toegelaten, vast te benoemen in de graad geschoold werkman, specialiteit "vervoer".

1.2. Met ingang van 6 februari 1988 wordt hij door de administrateur-generaal van de verwerende partij op voorlopig invaliditeitspensioen gesteld.

1.3. Met een brief van 31 januari 1991 wordt verzoeker meegedeeld dat het voorlopige reglement op het BRT-invaliditeitspensioen bepaalt dat hij zich voor een jaarlijkse medische controle dient aan te bieden. Hij wordt uitgenodigd zich op 21 maart 1991 voor een medisch onderzoek aan te melden bij de arbeidsgeneeskundige dienst van de verwerende partij.

1.4. Bij schrijven van 28 februari 1991 deelt de personeelsdienst verzoeker mee dat het niet nodig is zich op de genoemde datum aan te melden "daar het in uw partikulier geval voor de arbeidsgeneesheer volstaat om een oordeel te vellen op basis van uw dossier".

1.5. Bij schrijven van 21 maart 1991 deelt verzoeker aan de directeur personeelszaken mee dat zijn gezondheidstoestand ondertussen veel verbeterd is. Hij wacht "met ongeduld op de oproeping voor een nieuwe controle die (hem) zou toelaten het werk onmiddellijk te hervatten". Hij stelt dat het "verhoopte onderzoek" van 21 maart 1991 niet kon doorgaan omdat hij niet vermeld stond op de lijst van de te onderzoeken personeelsleden.

1.6. Met een nota van 25 maart 1991 vraagt de personeelsdienst aan de arbeidsgeneesheer verzoeker, geschoold werkman-autobestuurder, te onderzoeken en "te laten weten of hij al dan niet geschikt is om opnieuw als beroepschauffeur aan het werk te gaan".

1.7. Bij schrijven van 28 maart 1991 roept de arbeidsgeneesheer verzoeker op zich te melden op 8 april 1991. Indien hij in het bezit is van medische documenten of resultaten, wordt hij verzocht deze mee te brengen. Het onderzoek betreft zijn "eventuele hertewerkstelling als beroepschauffeur".

1.8. Op 8 april 1991 "bevestigt" de arbeidsgeneesheer op een "kaart van medisch onderzoek" dat

verzoeker definitief ongeschikt is voor de betrekking van "beroepschauffeur".

1.9. In een nota van 10 april 1991 wijst de personeelsdienst de administrateur-generaal erop dat verzoeker door de BRT-geneesheer definitief ongeschikt werd verklaard voor de uitoefening van zijn functie van chauffeur. Derhalve, zo gaat de nota voort, moet verzoeker definitief op rust worden gesteld en het vroeger toegekende invaliditeitspensioen omgezet in een definitief pensioen. Op 12 april 1991 gaat de administrateur-generaal akkoord met het voorstel.

1.10. Met een schrijven van 16 april 1991 deelt de directeur personeelszaken verzoeker mee dat de door de BRT aangestelde geneesheer op 8 april 1991 heeft vastgesteld dat hij ongeschikt is voor werkhervatting als beroepschauffeur en dat derhalve zijn voorlopig invaliditeitspensioen wordt omgezet in een definitief invaliditeitspensioen.

Dat is de bestreden beslissing.

1.11. Bij brief van 23 april 1991 gericht aan de directeur personeelszaken betwist verzoeker via zijn raadvrouw formeel de inhoud van de brief van 16 april 1991; hij wenst het werk onmiddellijk te hervatten en stelt dat de arbeidsgeneesheer hem tijdens het onderzoek van 8 april 1991 medegedeeld heeft dat hij hiertoe geschikt is.

1.12. Met een brief van 26 april 1991 meldt de directeur personeelszaken aan de raadvrouw van verzoeker dat niet kan worden ingegaan op het verzoek van haar cliënt om het werk te hervatten. Hij wijst erop dat "door de geneesheer van de BRT op 8 april 1991 is gestatueerd dat uw cliënt definitief ongeschikt is voor de uitoefening van zijn functie (t.w. beroepschauffeur)"

en voegt bij zijn brief de kaart van medisch onderzoek van 8 april 1991.

1.13. Bij brief van 17 mei 1991 richt verzoeker zich via zijn raadsvrouw tot de raad van beheer van de BRT. Opnieuw betwist hij formeel de inhoud van de brief van 16 april 1991. Hij herhaalt zijn verzoek om het werk te mogen hervatten en stelt opnieuw dat de arbeidsgeneesheer hem op 8 april 1991 heeft meegedeeld dat hij daartoe geschikt is. Wel vraagt hij "gelet op de sociale toestand" een "regelmatig uurrooster overdag" te kunnen genieten. Hij verklaart zich bereid om eventueel een andere taak dan die van beroepschauffeur uit te oefenen, aangepast aan zijn mogelijkheden. Wat de beoordeling van zijn gezondheidstoestand en arbeidsgeschiktheid betreft, meent hij dat hij recht heeft op een tegensprekelijk en objectief onderzoek in het bijzijn van zijn behandelende arts; eventueel zou deze laatste, in samenspraak met de arbeidsgeneesheer, deze taak kunnen toevertrouwen aan een derde onafhankelijke arts. Verzoeker vraagt de raad van beheer zijn standpunt te willen laten kennen.

1.14. Bij brief van 21 mei 1991 antwoordt de voorzitter van de raad van beheer dat zij een kopie van de brief van 17 mei 1991 heeft bezorgd aan de administrateur-generaal voor verder gevolg.

1.15. In een medisch attest van 24 mei 1991 stelt een behandelende geneesheer van verzoeker dat "de huidige situatie gunstig blijft en dat (hij) medisch verantwoord (vindt) dat (verzoeker) het werk zou terug hervatten". In een ander medisch attest van 29 mei 1991 stelt een andere behandelende geneesheer dat verzoeker "gezien de evolutie van zijn gezondheidstoestand nu het werk kan hervatten".

1.16. Op 11 juni 1991 dient verzoeker zijn annulatieberoep in.

1.17. Met een nota van 17 juni 1991 meldt de personeelsdienst aan de arbeidsgeneesheer dat verzoekers brief van 17 mei 1991 kan worden beschouwd als een beroep tegen diens beslissing van 8 april 1991 en vraagt hem derhalve de procedure "in te zetten om op tegensprekelijke wijze vast te stellen of (verzoeker) al dan niet geschikt is om zijn functie van beroepschauffeur weer op te nemen".

1.18. Met een brief van 17 juni 1991 deelt de directeur personeelszaken aan de raadsman van verzoeker mee dat de BRT-geneesheer de opdracht kreeg "zich in verbinding te stellen met de behandelende huisarts voor een tegensprekelijk onderzoek".

1.19. Met een brief van 25 juni 1991 wijst de raadvrouw van verzoeker de administrateur-generaal erop dat de arbeidsgeneesheer van de BRT de twee behandelende artsen steeds heeft geraadpleegd in het verleden doch niet voor de laatste medische controle van 1991.

1.20. Met een brief van 3 juli 1991 deelt de arbeidsgeneesheer van de BRT aan dokter VANDENPLAS, behandelend geneesheer van verzoeker, mede dat hij op 8 april 1991 verzoeker heeft onderzocht in verband met zijn geschiktheid tot beroepschauffeur. Hij stelt vervolgens :

"Gelet op de medische voorgeschiedenis en zijn huidige gezondheidstoestand, heb ik uw patiënt, met zijn medeweten, definitief ongeschikt verklaard voor de functie van beroepschauffeur. Deze taak met onregelmatige diensturen, weekendwerk, en gekende stressfactoren zijn mijn inziens absoluut tegen-aangewezen voor uw patiënt;".

De arbeidsgeneesheer van de BRT vraagt het advies van de behandelend geneesheer te krijgen omtrent deze beslissing.

1.21. Naar blijkt uit een brief van 5 augustus 1991 van de arbeidsgeneesheer heeft dokter VANDENPLAS alleen maar gereageerd met een verwijzing naar een verklaring van verzoeker gericht aan de behandelend geneesheer.

1.22. Met een brief van 2 september 1991 zendt de arbeidsgeneesheer van de BRT aan dokter VANDEPUT, internist en behandelend geneesheer van verzoeker, een identieke brief als die van 3 juli 1991.

1.23. Met een brief van 11 september 1991 meldt dokter VANDEPUT aan de arbeidsgeneesheer dat diens beslissing omtrent de ongeschiktheid van verzoeker "voor de functie van beroepschauffeur helemaal logisch is", dat zijn gezondheidstoestand "kalmte en een regelmatig en 'jochtige' uurrooster (eist) en (een) gedeeltelijk werk met geen zware prestaties waarschijnlijk de beste oplossing (is)" voor verzoeker.

1.24. In een schrijven van 3 oktober 1991 aan de administrateur-generaal van de BRT stelt verzoeker dat dokter VANDEPUT werd gemanipuleerd door de arbeidsgeneesheer, die hem foutieve informatie heeft verschaft. Hij vraagt de administrateur-generaal hem te laten weten welk gebruik hij gaat maken van het attest van dokter VANDEPUT en verzet er zich tegen dat de administrateur-generaal het attest in rechte zou aanwenden.

1.25. Met een brief van 4 oktober 1991 vraagt de raadsvrouw van verzoeker aan dokter VANDEPUT schriftelijk te willen bevestigen in welke omstandigheden hij het attest van 11 september 1991 heeft opgesteld, op welke wijze de arbeidsgeneesheer van de BRT de

functie die verzoeker bekleedde heeft omschreven en of verzoeker medisch geschikt is om zijn taak bij de BRT uit te voeren.

1.26. Met een brief van 10 oktober 1991 deelt dokter VANDEPUT aan de raadsvrouw van verzoeker mee dat de arbeidsgeneesheer van de BRT hem had laten weten dat het "beroep van vrachtwagenbestuurder nogal lastig en veeleisend was : onregelmatige diensturen, weekend-werk en stressgebonden factoren, waren de voornaamste argumenten". Hij stelt dat hij een "goed standpunt" heeft ingenomen betreffende de functie van verzoeker "die er tamelijk zwaar uitzag" en dat hij na het lezen van de beschrijving van die functie in de brief van 4 oktober 1991 meent dat verzoeker het werk zou kunnen hervatten.

Dokter VANDEPUT stelt dat volgens de arbeidsgeneesheer verzoekers functie er een was van "vrachtwagenbestuurder". Voor de beschrijving van verzoekers functie in de brief van 4 oktober 1991, verwijst hij naar de punten 7 en 8 van die brief; deze luiden als volgt :

- "7. welnu, de functie van autobestuurder die de heer VERLUYTEN binnen de B.R.T. bekleedde, is zeer gediversifiëerd gaande van het gaan voltanken der wagens, het laten uitvoeren van de technische controle, het vervoer met personenwagens tot het rijden met geïnstalleerde wagens; dit laatste gebeurt maximum gedurende 2 uur aan één stuk daar de opnamen in principe beperkt zijn tot het Vlaamse landsgedeelte; er wordt een speciale rustpauze toegekend na eventueel onregelmatige diensturen; deze taak heeft weinig gemeen met die van een 'vrachtwagenbestuurder', zijnde een persoon die 8 uur per dag dient te rijden en instaat voor het laden en lossen;
8. de heer VERLUYTEN heeft een zeer lichte vorm van diabetes en neemt enkel het geneesmiddel 'Minidiap', dat geen gevaarlijke nevenverschijnselen veroorzaakt; bij de B.R.T. zijn daarentegen beroepschauffeurs die zelfs insuline spuiten gebruiken; dit laatste is enkel verboden voor het bezoldigd vervoer van minimum 9 personen".

1.27. Bij schrijven van 23 oktober 1991 deelt de administrateur-generaal van de BRTN aan verzoeker mede dat de bedrijfsgeneesheer van de BRTN na ruggespraak met de huisarts en op diens aanraden contact heeft opgenomen met de internist, dokter VANDEPUT, om het advies van deze laatste te kennen omtrent de medische geschiktheid van verzoeker voor het werk van beroepschauffeur, dat de BRTN-geneesheer dokter VANDEPUT schriftelijk heeft meegedeeld met welk doel dit advies werd gevraagd zodat van misleiding geen sprake kan zijn. Aangezien dokter VANDEPUT de BRTN-bedrijfsgeneesheer formeel heeft bevestigd dat verzoeker inderdaad medisch ongeschikt is voor de functie van beroepschauffeur, kan, zo schrijft hij, de administrateur-generaal enkel zijn beslissing verzoeker een definitief invaliditeitspensioen toe te kennen "bevestigen".

1.28. Met een brief van 20 november 1991 meldt verzoeker aan de administrateur-generaal van de BRTN ontvangst van de brief van 23 oktober 1991. Hij verklaart "met de inhoud ervan helemaal niet akkoord" te kunnen gaan en volhardt geheel in zijn brief van 3 oktober 1991. Hij stelt dat de versie van de BRTN geheel wordt weerlegd door de feiten en de stukken en voert onder meer aan dat de arbeidsgeneesheer van de BRTN "een totaal verkeerd beeld heeft opgehangen van zijn functie bij de BRT". Verzoeker verwijst naar de brief van dokter VANDEPUT van 10 oktober 1991 waarin deze "opnieuw (heeft) geattesteerd dat (verzoeker) (zijn) werk zou kunnen hervatten". Verzoeker concludeert dat de litigieuze beslissing van de arbeidsgeneesheer van de BRTN werd genomen zonder onderzoek en dat deze pas de behandelende artsen van verzoeker heeft benaderd nadat hij een verzoekschrift bij de Raad van State had neergelegd.

1.29. In een attest van 9 november 1994 verklaart dokter VANDEPUT dat hij, voortgaande op bepaalde argu-

menten, de arbeidsgeneesheer van de BRTN bevestigde dat "herklassering van (verzoeker) binnen de B.R.T. een goede oplossing was" en dat het volgens hem aangewezen is, "gezien de nog relatief jonge leeftijd en de goede algemene toestand van (verzoeker) vanaf begin 1991 tot op heden, om hem opnieuw in dienst bij de B.R.T. in te schakelen".

1.30. In zijn tussenarrest nr. 52.577 van 29 maart 1995 besluit de Raad van State "het onderzoek over de grond van de zaak tot de beslissing van 23 oktober 1991 uit te breiden".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekers eerste annulatiemiddel is afgeleid uit de schending van de artikelen 112, 113, 101, 5 en 5bis en Hoofdstuk XIbis, punt 2, van het statuut van het administratief, cultureel en technisch personeel van de B.R.T. (hierna afgekort A.C.T.-statuut) alsmede van het algemeen rechtsbeginsel van het parallellisme der vormen, doordat de bestreden beslissing van 12 april 1991 genomen is door de directeur personeelszaken van de B.R.T.; dat in het derde onderdeel van zijn middel verzoeker preciseert dat de bestreden beslissing genomen had moeten worden door de raad van beheer van de BRTN, zulks op grond van artikel 101 en van hoofdstuk XIbis, punt 2, van het ACT-statuuut;

2.2. Overwegende, in zoverre verzoeker stelt dat de directeur personeelszaken heeft beslist, dat de twee beslissingen die geacht moeten worden het voorwerp van het annulatieberoep uit te maken, genomen zijn door de administrateur-generaal; dat ten aanzien van de beslissing van 12 april 1991 de Raad zulks reeds heeft vastgesteld in zijn tussenarrest nr. 52.577 van 29 maart 1995, onder 1.; dat wat de beslissing van 23 oktober

1991 betreft zulks door verzoeker niet eens wordt betwist;

Overwegende, in zoverre hij stelt dat de raad van beheer het tot beslissen bevoegde orgaan was, dat geen van beide rechtsgronden die verzoeker ter ondersteuning van die stelling aanwijst, dienstig is;

Overwegende dat de eerste rechtsgrond artikel 101 van het ACT-statuut is; dat dit artikel bepaalt dat het personeelslid ambtshalve met wachtgeld ter beschikking wordt gesteld in twee gevallen : "a/ wanneer de afwezigheden wegens ziekte of verwondingen een zekere periode overschrijden", "b/ in geval van physische (sic) onbekwaamheid"; dat de verwerende partij terecht stelt dat het genoemde artikel alleen voor het laatste geval een uitspraak van de raad van beheer eist; dat verzoekers zaak onder het eerste geval thuishoort aangezien hij, vooraleer op voorlopig invaliditeitspensioen te worden gesteld, met ingang van 6 november 1986 ter beschikking werd gesteld wegens ziekte; dat wanneer verzoeker meent dat ook deze beslissing van terbeschikkingstelling krachtens artikel 101 van het ACT-statuut door de raad van beheer genomen had moeten worden en niet door dat orgaan genomen werd, hij ze op deze grond met een annulatieberoep had moeten bestrijden;

Overwegende dat de tweede door verzoeker aangewezen rechtsgrond voor de bevoegdheid van de raad van beheer hoofdstuk XIbis, punt 2, van het ACT-statuut is; dat daar gehandeld wordt over "de personeelsleden bedoeld bij artikel 101 van het Statuut van het ACT-statuut, die door de Raad van Beheer ongeschikt verklaard werden om hun functies uit te oefenen"; dat deze bepaling dus weer terecht doet komen bij artikel 101 van het ACT-statuut, zodat ze om dezelfde

reden als vermeld bij de eerste door verzoeker opgegeven rechtsgrond de stelling van verzoeker niet kan schragen;

2.3. Overwegende dat het eerste annulatiemiddel niet gegrond is;

3. Overwegende dat in het eerste onderdeel van zijn tweede annulatiemiddel verzoeker aan de bestreden beslissing de rechtens vereiste feitelijke grondslag ontzegt; dat dit volgens hem hierom zo is omdat hij "betwist dat hij ongeschikt zou zijn voor de werkhervatting als beroepschauffeur wegens gezondheidsredenen en zijn behandelende geneesheren dr. VANDEPUT en dr. VANDENPLAS van oordeel zijn dat verzoeker's gezondheidstoestand de werkhervatting toelaat";

3.1. Overwegende dat onder 1.23. en volgende is gezien dat Dokter VANDEPUT instemde met de ongeschik-verklaring van verzoeker voor de functie van beroepschauffeur zoals die door de arbeidsgeneesheer beschreven werd -in zijn brief van 10 oktober 1991 stelde hij dat de arbeidsgeneesheer het over het beroep van "vrachtwagenchauffeur" had- maar verzoeker wel geschikt vond voor zijn functie zoals die door zijn raadvrouw beschreven werd;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij terecht stelt dat uit niets blijkt dat de arbeidsgeneesheer ooit de term "vrachtwagenbestuurder" heeft gebruikt; dat zij even terecht stelt dat het de raadvrouw van verzoeker niet toekomt "een officiële beschrijving van de functie van autobestuurder bij de BRTN te geven";

3.3. Overwegende evenwel dat op grond van bepaalde, samen genomen gegevens het verantwoord is het besproken onderdeel van het tweede middel gegrond te bevinden in die zin dat de arbeidsongeschiktheid van verzoeker niet afdoende bewezen is;

Overwegende dat het eerste gegeven van die aard is dat met de onder 1.17. gerelateerde brief van 17 juni 1991 de arbeidsgeneesheer werd opgedragen de procedure in te zetten "om op tegensprekelijke wijze vast te stellen of Albert VERLUYTEN al dan niet geschikt is om zijn functie van beroepschauffeur weer op te nemen"; dat dit verzoek een gevolg was van de onder 1.13. gerelateerde brief van 17 mei 1991 van verzoekers raadvrouw en dat in dit verzoek met de zinsdelen "dat zij van mening is dat VERLUYTEN recht heeft op een tegensprekelijk en objectief onderzoek in het bijzijn van zijn behandelende arts" en "dat U eventueel in samenspraak met de behandelende arts die taak zou kunnen toevertrouwen aan een derde onafhankelijke arts" verwezen wordt naar in de brief van 17 mei 1991 geuite wensen; dat met zijn zuiver schriftelijk contact met verzoekers behandelende artsen en buiten ieder contact met verzoeker zelf om, de arbeidsgeneesheer niet helemaal de waarborgen heeft geboden van het nieuw onderzoek zoals het beschreven was in de brief van 17 juni 1991;

Overwegende dat een tweede gegeven is dat de raadvrouw van verzoeker zich eigenlijk niet, zoals de verwerende partij het ietwat overdreven voorstelt, het recht heeft aangematigd om een "officiële beschrijving" van verzoekers functie te geven als wel zich gerechtigd heeft geacht een eigen beeld op te hangen van de moeilijkheidsgraad van die functie, meer bepaald ten aanzien van het stresserend karakter ervan; dat uit het dossier niet op te maken valt of verzoekers functie, zoals ze in de dagelijkse praktijk uitgeoefend moet worden, aan dat beeld beantwoordt, dan wel er ver van verwijderd staat;

Overwegende dat het derde gegeven is dat de raadvrouw er ook de aandacht voor heeft gevraagd dat verzoeker maar een zeer lichte vorm van diabetes heeft en een vrij onschuldig geneesmiddel "Minidiap" gebruikt; dat het de Raad niet toekomt daar ook maar enig eigen

standpunt over in te nemen, dat hij echter wel dient vast te stellen dat het dossier van de verwerende partij hem daaromtrent geen enkele tegenindicatie verschaft; dat om zulks niet te doen, de verwerende partij zich niet achter het medisch beroepsgeheim kan verschuilen; dat nu verzoeker tegenover zijn medische beoordeling door de arbeidsgeneesheer die van zijn eigen artsen stelt, het aldus gerezen bewijsprobleem een oplossing kan krijgen door opheffing van het medisch beroepsgeheim;

Overwegende dat, zoals gezegd, de drie hierboven vermelde gegevens samengenomen het gegrond bevinden van het eerste onderdeel van het tweede annulatiemiddel vermogen te wettigen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissingen van 12 april 1991 en 23 oktober 1991 van de administrateur-generaal van de BRTN die het voorlopig aan Albert VERLUYTEN toegekend invaliditeitspensioen in een definitief pensioen omzetten.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de VRT.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig januari 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. BORRET, kamervoorzitter,
A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,

J. BAERT,
Mevr. A. TRUYENS,

staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BORRET.